GAZETA KRAKOWSKA

Nro 27.

Z KRAKOWA DNIA 3. KWIETNIA 1816 Roku WE SZRODĘ

Z Warszawy d. 26 Marca.

W Imieniu Nayiaśnieyszego

A L E X A N D R A I

Cesarza Wszech Rossyy, Króla Polskiego &c. &c. &c.

NAMIESTNIK Królewski w Radzie Stanu

Na przełożenie Kommissyi Rządowey Sprawiedliwości, zważywszy, iż w skutku ustanowień artykułu VII. traktatu między Nayiaśnieyszemi trzema Dworami, co do miasta i okręgu Krakowskiego zawartego, władze dla tegoż Miasta Krakowa i okręgu wyznaczone, w krotce urzędowania swe rozpocząć maią, a stąd wynika, iż dla pozostaiącey przy Królestwie Polskiem części Departamentu Krakowskiego oddzielnie władze mianowane bydź maią; postanowiliśmy i stanowiemy co następuie:

Art. 1. Aż do czasu zaprowadzenia konstytucyynego rzeczy porządku uformowanym będzie w Miechowie, iako stolicy Woiewodztwa Krakowskiego, w mieysce dotychczasowego Sądu kryminalnego Departamentow Krakowskiego i Radomskiego, Sąd kryminalny dla resztuiącey części rzeczonego Departamentu, oraz dla Departamentu Radomskiego.

Art. 2. Do składu wymienionego Sądu mianuiemy następuiące osoby:

a) Na Prezesa, Onufrego Grykolewskiego, teraźnieyszego pierwszego Sędziego Sądu kryminalnego Krakowskiego.

b) Na Sędziego 1go, Józefa Jarońskiego, teraźnieyszego Assessora tegoż sądu.

c) Na Sędziego 2go, Franciszka Łąkowskiego, teraźnieyszego Sędziego Pokoiu w Olkuszu.

d) Na zastępcę Prokuratora, Kantego Michińskiego teraźnieyszego Pisarza w Policyi poprawczey w Krakowie.

e) Na Assessora, Macieia Girtlera, teraźnieyszego Pisarza teyże Policyi poprawczey.

f) Na Pisarza, Nielepca, teraźnieyszego Pisarza Trybunału handlowego. Których to mianowanych członkow rzeczonego Sądu Kommissya Rządowa Sprawiedli-

---

W opisie obchodzoney w dniu 24 Marca uroczystości przez Władze i obywateli Królestwa Polskiego wśliznęła się pomyłka: zamiast rocznicy wstąpienia na tron N. Cesarza i Króla Alexandra I. położyło się koronacyi, która w Wrześniu obchodzić się zwykła.

wości do pełnienia obowiązkow wezwie.

Art. 3. Na officyialistow i subalternow rzeczonego Sądu przedstawi tenże potrzebną ilość Kandydatow.

Art. 4. W mieyscu wydziału Policyi poprawczey w Krakowie exystuiącego, pełnić będzie obowiązki tegoż Sąd policyi poprawczey w Jędrzeiowie.

Wykonanie ninieyszego postanowienia Naszego, i umieszczenie go w Dzienniku Praw, Kommissyi Rządowey Sprawiedliwości polecamy.

Działo się w Warszawie na Posiedzeniu Administracyynem d. 20 Lutego 1816.

(Podpisano) *Zaiączek.*

Minister Sprawiedliwości *Wawrzecki.*

Radzca Sekr: Stanu, Jenerał Brygady

(Podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem:

Radca Sekr: Stanu, Jen: Bry:

(Podpis:) *Kossecki.*

Zgodno z wypisem:

Minister Sprawiedliwości

Wawrzecki.

Dzień ogłoszenia d. 26 Marca 1816.

W Imieniu Nayiaśnieyszego

ALEXANDRA I.

CESARZA WSZECH ROSSYY, KROLA POLSKIEGO, &c. &c. &c,

Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Na przełożenie Kommissyi Rządowey Sprawiedliwości, zważywszy, iż w skutku ustanowień artykułu VII. traktatu między Nayiaśnieyszemi trzema Dworami, co do Miasta i Okręgu Krakowskiego zawartego, władze dla tegoż Miasta Krakowa i Okręgu wyznaczone, w krotce urzędowania swe rozpocząć maią: postanowilismy i stanowiemy co następuie:

Art. 1. Aż do czasu zaprowadzenia Konstytucyynego rzeczy porządku uformowanym będzie w Miechowie, iako w stolicy Woiewodztwa Krakowskiego, ieden Wydział Trybunału Cywilnego dla spraw cywilnych, w mieysce dotychczasowego Trybunału w Krakowie, a to dla wszystkich części dotychczasowego Departamentu Krakowskiego, przy Królestwie Polskiem pozostałych.

Art. 2. Do składu wymienionego wydziału Trybunału Cywilnego mianuiemy następuiące osoby:

a) Na Prezesa, Michała Gostkowskiego, teraźnieyszego i Sędziego Trybunału Krakowskiego.

b) Na trzech Sędziow do tegoż wydziału, Jana Trzetrzewińskiego, Felixa Dwernickiego, teraźnieyszych Sędziow Trybunału Krakowskiego, oraz Rocha Waligorskiego, teraźnieyszego Podsędka Cywilnego w Olkuszu.

c) Na Prokuratora; Ignacego Paschalskiego, teraźnieyszego Podprokuratora Trybunału Krakowskiego.

d) Na Pisarza, Szałowicza, teraźnieyszego Notaryusza w Krakowie.

e) Na Assessora, Stanisława Więckowskiego, teraźnieyszego Podsędka w Policyi poprawczey w Krakowie.

f) Na Sekretarza, Kosseckiego, teraźnieyszego Sekretarza Trybunału.

g) Na Archiwistę, Sokolnickiego, teraźnieyszego Kancellistę Trybunału.

Które to osoby Kommissya Rządowa Sprawiedliwości do pełnienia obowiązkow swych wezwie.

Art. 3. Na Kancellistow, Woźnych, i posługaczow, przedstawi wymieniony wydział Trybunału kandydatow.

Art. 4. Wykonanie ninieyszego postanowienia Naszego, i umieszczenie go w

Dziennika Praw, Kommissyi Rządowey Sprawiedliwości polecamy.

(*Data, podpisy i dzień ogłoszenia, iak wyżey.*

Wypis z Rozkazow dziennych do woyska Polskiego Jego Cesarzewiczowskiey Mości W. X. Konstantego.

— Z dnia 16 Marca. —

Otrzymuią żądane dymissye, dla słabości zdrowia.

Z piechoty: Z pułku 3go strzelcow pieszych Kapitan Andrzey Sobolewski, z pozwoleniem noszenia munduru.

Dla słabości zdrowia.

Z Jazdy: Z pułku 3go strzelcow konnych Kapitan Antoni Dzierzbicki w stopniu Majora, i z pozwoleniem noszenia munduru. Z pułku 1go Ułanow Podporucznik Wincenty Górzyński.

Dla interessow familiynych.

Z Korpusu Weteranow i Inwalidow: Kapitan Dyonizy Zieleniewski, z pozwoleniem noszenia munduru.

— Dnia 18 Marca —

Otrzymuią żądane dymissye, dla słabości zdrowia.

Z piechoty: Z pułku 2go piechoty liniiowey Porucznik Szczepan Kowalski, z pozwoleniem noszenia munduru.

Dla słabości zdrowia.

Z Jazdy: Z pułku 3go strzelcow konnych Podporucznik Stanisław Dowiatt.

Otrzymuią pozwolenie noszenia munduru.

Uwolnieni od służby rozkazem dziennym z dnia 13 Marca, Kapitan Bońkowski z pułku 1go piechoty liniiowey, i Podporucznik Kleszczyński, z pułku 2go piechoty liniiowey.

Otrzymuią urlopy.

Z piechoty: Z bataliionu grenadyerow gwardyi Kapitan Przeszkodziński na dni 28 rachuiąc od dnia 27 Lutego r. b. — w Xięstwo Poznańskie

Z Jazdy: Adjutant polowy przy boku Jenerała dywizyi Wincentego Krasińskiego Kapitan Wyleżyński na dni 28, rachuiąc od dnia 12 b. m. w Guberniią Mińską. — Dowodca pułku 3go strzecow konnych Pułkownik Dziekoński na dni 28, rachuiąc od dnia 11 b. m. — Dowodca dywizyi Ułanow Jenerał Bryg. Weissenhoff na dni 28, rachuiąc od dnia 6 b. m.

Z Artyleryi: Z bateryi pozycyyney artyleryi konney gwardyi Podporucznik Młodecki na dni 28, rachuiąc od 7 b. m.

Z Wiednia d. 25 Marca.

N. Cesarz przybył d. 11 b. m. do Bergamo, a nazaiutrz po południu N. Cesarzowa. Na uroczyste przyięcie Monarchy zrobiona była przy pałacu Terzi, do którego wysiadł, tryumfalna brama. Znakomitsi mieszkańcy miasta wyiechali o podal przeciw N. N. Cesarstwu i towarzyszyli im do miasta. Lud zbiegł się zewsząd i witał okrzykami radosnemi N. N. Cesarstwo. W pałacu zaś zebrały się na ich przyięcie wszystkie władze. Zabawili tam do d. 14 przez który czas zwiedził J. C. K. Mość wszystkie publiczne i prywatne zakłady. D. 15 przed południem przybył J. C. Mość do Breścia, a w kilka godzin za nim N. Cesarzowa. N. N. Cesarstwo byli tu iak wszędzie z naywiększą radością przyiętemi i stanęli w pałacu Martinenga.

Arcy Xże Maxymiliian odiechał d. 15 b. m. z Medyolanu do Wiednia.

Podług doniesień z Tryestu przybyła tam d. 13 b. m. z południa N. Cesarzowa Marya Ludwika pod przybranem nazwiskiem Xiężny Collorno. Obeyrzała port i zakłady tamteysze i zaraz nazaiutz udała

się w dalszą drogę do Werony i Parmy.

Z Paryża d. 15 Marca.

Skazany na śmierć były w Gwadelupie dowodca Pułkownik Boyer podał do Króla prożbę o przebaczenie.

P. Fievée podaie myśl iakby prędko i chwalebnie spłacić można wszystkie kraiowe długi. Proponuie on utworzenie orderu koronnego, który każdy Francuz mogłby nosić, który w przeciągu lat 5ciu zapłaciłby skarbowi 5000 lub 2500 fr. Ktoby zapłacił 5000 fr. otrzymałby złote, a kto 2500 fr. srebrne ozdoby orderu. Tym sposobem daliby się nawet poznać prawdziwi patryoci. Autor wynalazku chciałby bydź w nagrodę w liczbie złotych kawalerow umieszczony.

Pisma tuteysze wyrażaią, iż żadnemu z skazanych na wygnanie Francuzowi nie wolno w Peterzburgu osiąść. Mowią, iż niektórzy osiadaią w Rydze i w Kazanie. — Cambaceres stara się kupić dom w Bruxelli, zkąd wnoszą, iż musiał otrzymać pozwolenie tam bawienia. Zyie on bardzo skromnie i nie widuie się z żadnym wygnanym Francuzem.

Niektórzy officerowie gwardyi narodowey prosić mieli o odmianę teraźnieyszych ich znakow, ponieważ pod Józefem Bonaparte podobneż w Hiszpanii zaprowadzone były, na co Król odpowiedział: Nie należyż nosić spodni, ponieważ ich pod Bonapartem noszono?

Pisma tuteysze odwołuią doniesienie, iakoby na przeiazdkę do okolic Paryża potrzeba było paszportu lub kartki, i nazywaią to doniesienie czasem. W całem kraiu, wyrażaią dalej, panuie spokoyność. Nigdy ieszcze nie było ciszey iak teraz w Bordeaux. W Tuluzie oddaią pod sąd i karzą burzycieli, Marsylia iest naywiernieyszem z wszystkich miast; Montpellier i Niceia ubiegaią się w gorliwości i przywiązaniu do Króla. W iednem Lyonie znayduie się sąd prewotalny; lecz nieprawda, iakoby tam pocztą posłany był z Paryża pułk gwardyi Królewskiey. W Strazburgu rozkazał prefekt kilku officerow uwięzić i niektóre kawiarnie zamknąć, przez co zapewnioną została spokoyność. Z Amiens odesłano 3 osoby, iedną do Caen, drugą do Orleanu, a trzecią do Rouen; w powiecie Peronne uwięziono także 5 osob, 6tą oddano pod dozor policyi.

Jedno z pism tuteyszych przywodzi następuiącą modlitwę, którą Xiężna Elżbieta, (siostra Ludwika XVI d. 10 Maia 1794 w Paryżu giulotynowana) codziennie odmawiała: " Co mnie dziś, o moy Boże! spotka, wiedzieć nie mogę; ale to wiem, iż nic mi się stać nie może, coby od Ciebie w wieczności nie było przewidzianem, postanowionem i rozporządzonem, i to mnie pociesza. Błagam wieczney i przenikliwey Twey rady, i iey się całą duszą oddaię. Chcę tego wszystkiego, co Ty chcesz, przyymuię wszystko za Twą pomocą, i wszystko Ci ofiaruię przez Zbawiciela mego Jezusa Chrystusa. W iego Jmieniu i przez nieskończone iego zasługi, proszę Cię, o Boże! o cierpliwość w moich udręczeniach, i o zupełne poddanie się temu wszystkiemu, co względem mnie rozporządzić Raczysz. Amen. „

Nowe dzieło X. Pradt, które na końcu b. m. z druku wyyść ma, zawierać będzie tayne iego układy z Nauczycielem Ferdynanda VII Kanonikiem Eskoiquiz, wczasie woyny Hiszpańskiey.

W nadgranicznych naszych twierdzach woyska Francuzkie żyią bardzo zgodnie z Anglikami i Rossyanami, ale z Niem-

cami ustawicznie się kłocą.

Dawniey wyraża Gazeta Francuzka, wykrzykiwał lud: *Ça ira!* (poydzie wszystko), a teraz mowią zlechętni, *Cela n' ira pas!* (nie poydzie), z dodatkiem iak niesłuszne twierdzenie iest ostanich.

Na posiedzeniu izby Parow d. 12 b. m. rozstrzygniona nakoniec została ważna sprzeczka względem odięcia pensyi żonatem Xiężom. Sprzeczka ta tyczyła się zarowno religii iak obyczaiow, i wszystkich oczy na siebie zwracała. Wszyscy iednak duchowni parowie nie znaydowali się na tem posiedzeniu, ażeby nie okazali się powstaiącemi przeciw członkom swoiego stanu.

Hr. Montchenu, w towarzystwie swoiego adjutanta, Kapitana' Gors, poiechał do Anglii, zkąd uda się z kommissarzami innych Mocarstw na wyspę S. Heleny, w skutek traktatu d. 20 Listopada r. z.

Pochwycone z powodu Trzech kolorowego Karła, osoby, zostały d. 10 b. m. w wieczor w więzieniu Conciergerie osadzone, to iest P. Dufay, Drukarz, Bougot z Troyes, Xięgarze Beaupre i Babeuf z Paryża, Justyna służąca ostatniego.

Osadzony w więzieniu Opactwa Jen, Belliard został uwolniony.

Od brzegow Menu d. 17 Marca.

Xże Esterhazy, który iedzie z Wiednia przez Frankfort do Londynu, nie iest sam poseł przy Dworze Londyńskim, ale oyc ec iego.

Jenerał Pruski Hr. Gneisenau przybył d. 16 do Frankfortu, a ztamtąd udał się do Koblenc dla obiechania stanowisk woyska. — W Kasel przywrócone cechy zostały. — Przed kilku dniami goniec Angielski przywiozł własnoręczne listy Królowey Angielskiey i Xiężny Karoliny do Xiężney Sasko Koburskiey tyczące się zaślubienia iey syna Xcia Leopolda.

Z strony Austryackiey spodziewany także iest w Frankforcie Baron Puffendorf.

Głos publiczny zaczyna się coraz bardziey domagać uwolnienia nieszczęśliwych Europeyczykow, ięczących w niewoli północney Afryki, i poskromienia kraiow zboieckich. Gazeta Frankfortska zawiera następuiący, przysłany iey do umieszczenia artykuł, wskazuiący konieczność i środki, wstrzymania morskich rozboiow Barbaryyczykow.

" W czasie, kiedy się trudnią wyszukiwaniem środkow, iakby można znieść handel Murzynami w zachodnim półwyspie Afryki, i kiedy oświecona Europa łoży swoie usiłowania, na rozszerzenie dobrodzieystw handlu, tak dla bezpieczeństwa osobistego, iak i własności wewnątrz tego niezmiernego kraiu, gdzie w istocie łagodni czynni i do używania korzyści z istotney poprawy obyczaiow wynikaiacey, sposobni znayduią się ludzie, osobliwszą i zadziwiaiącą iest rzeczą, że uwaga nie iest zwróconą na północne wybrzeże tegoż samego kraiu, gdzie sami tylko Tureccy rozboynicy morscy przebywaią, którzy nietylko w sąsiedztwie swoim zostaiących kraiowcow uciskaią, ale ich nawet z sobą wleką, i dla osadzenia nimi swoich rozboyniczych okrętow w niewolę ich zakupuiąc, własny swoy kray z rączych rolnikow, a tameczne wybrzeża Europeyskie, ze spokoynych mieszkańcow ogołacaią.

Ten haniebny rozboy morski nietylko ludzkość oburza, ale nadto w nayszkodliwszy sposob czyni uszczerbek handlowi: dzisiay bowiem nie może żaden kupiecki

okręt po środdziemnem lub też Atlantyckiem morzu żeglować, bez obawy bydź od korsarzow schwytanym, i w niewolą do Afryki zaprowadzonym. Rząd Algierski składa się z Officerow Orty, czyli pułku Jańczarow, rewolucyinego żołnierstwa, którzy zuchwale cienia nawet zwierzchnictwa Porty Ottomańskiey uznawać niechcą, chociaż ta im niepodległości w żaden nieprzyznaie sposób.

Na Deja obieranym bywa zawsze z Ortyów Officer, który się naywięcey okrucieństwem wsławił. Ten stoiąc na czele Rządu czyli Dywanu, o tem tylko pamięta, iakby pomocnikow swoich spanoszyć, i pozwala im dopuszczać się wszelkiego rodzaiu gwałtow i rozboiów morskich, na słabych Europeyskich narodach, od których nie obawia się żadney bezpośredniey zemsty. Sama Ottomańska bandera nie iest dostateczną dla obronienia swoich Greckich poddanych, i zabezpieczenia ich od naiazdów Algierskich rabusiow.

Niedawno kazał Dey, niewiedzieć czyli iedynie z dzikiey ochoty, lub też powodowany barbarzyńską polityką, maiącą na celu zniszczenie handlu iego Tunetańskich i Trypolitańskich rywalow, wywieszać wszystkich okrętowych ludzi, którzy wywożąc zboże z Archipelagu i Egiptu, w iego w padli ręce. Za to też Basza Egipski, słusznym uniesiony gniewem, kazał aresztować wszystkich Algierczykow w Państwach iego przebywaiących, i żąda teraz, lecz bezskutecznie, powrócenia ładunków, zabranych mu niesprawiedliwym sposobem, przez Deja Algierskiego.

Porta Ottomańska widzi z nieukontentowaniem, a nawet z niedowierzaniem, że buntowniczy hołdownik śmie popełniać nayszkaradnievsze gwałty na iey spokoynych poddanych, i przez to tamować handel, które o utracone korzyści tem się dotkliwie czuć onevże daią, ile że musi opłacać woyska tych Baszów, którzy są rozstawieni na wschodnich granicach Państwa Ottomańskiego i pokonywać Wehabitów, oraz inne liczne Arabskie hordy.

Z drugiey strony musi na tem zależyć Europie, ażeby Rząd Ottomański utrzymany był w przyznanem mu znaczeniu i potędze, którémi buntuiących się Baszów i Beiów na wodzy trzymać, i oraz przeszkadzać im może do popełniania podobnie, iak Algierczykowie, rozboiów morskich.

Interes ten Europy zasadza się szczególniey na konieczności, w iakiey się często znayduie względem sprowadzania zboża od czarnego morza, lub też i od Nilu, w których to okolicach dotąd ieszcze panuie obfitość; przyiazna bowiem pogoda południowey części, naprawia zawsze w tymże samym roku skutki złey pory czasu w północnych częściach tamecznego Ottomańskiego kraiu, i tak odwrotnie.

Jeżeli więc taki barbarzyniec, mianuiący się niepodległym Xciem (luboć od swoiego prawego Pana W. Sułtana za takiego nie iest uznanym), podług swoiey dowolności, nietylko Grekom zagrażać, straszyć i wieszać ich może, ale nadto żeglarzow owych małych Europeyskich kraiow, które same tylko w owych stronach prowadzą handel, dla okrętow wielkich Mocarstw, z tey przyczyny nie ze wszystkiem korzystny, ponieważ z tak małym kosztem żeglować tam nie mogą; ieżeli więc mowię podobny zuchwały dowodzca rozboynikow morskich podług swoiego uroienia, przeznaczone do Euro-

py zboża chwytać może, zawisły iuż przez to samo ucywilizowane narody od iednego herszta rozboynikow, który pomimo ich wiedzy, niedostatek zboża powiększyć, albo ie w nieurodzaynych latach na głod wystawić może.

Barbarzyniec ten używa okropnego sposobu do wyciśnienia od chrześciańskich Monarchow summ pieniężnych, to iest: grozi im (iak to się niedawnemi czasy z Sycyliią stało), że każe wszystkich ich poddanych zamordować, którzy w iego ręce wpadli.

Przez swoie okrucieństwa i okropne groźby wyłudza od iednych Monarchow chrześciańskich summy, ażeby niemi drugich z pomiędzy nich zawoiować, i takim to sposobem wkłada kontrybucyą na całą Europę i zniewala właśnie koleyno narody do płacenia mu haraczu, za iego szkaradne czyny, przymuszaiąc ie okupywać wolność tym nieszczęśliwym niewolnikom, a oraz i pokoy.

Byłoby zbyteczną rzeczą więcey ieszcze dowodzić, że podobny stan tego przedmiotu, nietylko iest okropnym i obrzydzenia godnym, ale nadto religiią, ludzkość i honor naymocniey obrażaiącym.

Przy postępie oświaty i poprawy obyczaiow, potrzebaby koniecznie te szkaradne zbrodnie wytępić na świecie. Dowiedziono iest, że używane dotąd ku obronie przez chrześciańskie Mocarstwa woienne środki, nietylko Barbaryiskim wystarczyć nie mogły, ale nadto, po większey części, mocnieysze ieszcze ugruntowanie niebezpieczney potęgi tych korsarzow, za sobą pociągnęły.

Długi czas spuszczała się Europa na usiłowania Kawalerow Maltańskich i oraz dostrzegla, że zakonowi temu w ostatnich czasach zbywało na siłach i na dostateczney energii w położeniu tamy ciągle ponawianym zamachom tych licznych rabusiow morskich. Nawet we względzie zasad, na iakich ow zakon się wspiera, zabraniaiących wszelkie obcowanie i handel z niewiernemi, nie mogliby byli nigdy ci Kawalerowie użyć wszystkich pomocnych środkow polityki, gdyby nawet byli traktaty przymierza z owymi Xiążętami zawierali, którzy są raczey sami ofiarami rozboyniczego systematu, aniżeli czynnemi pomocnikami, iak naprzykład Tunis i Maroko; ostatnie te kraie zostaią pod rządem Xiażąt kraiowcow, którzy od dawnych czasow skłonnymi, i dosyć silnymi się pokazali do utrzymania handlowych stosonkow, i zgody dobrego sąsiedztwa z Europeyskiemi Mocarstwami. Nie mogłby więc zakon ten, gdyby nawet odżył, sam z siebie bydź dosyć mocnym do dopoięcia zamierzonego celu.

Tym celem iest zabezpieczenie na zawsze Europy od naiazdow i łupiestwa Afrykańskich rozboynikow, i zaprowadzenie w mieysce panuiących od czasu Barbarossy rabusiow morskich, takich rządow, któreby handel popierały, i ze wszystkiemi ucywilizowanemi narodami w dobrem porozumieniu zostawały.

Zachodzi teraz pytanie, iakich się trzeba chwycić środkow dla dopięcia tego zamiaru? Podpisany pragnąłby wszystkich natchnąć tem przekonaniem, iakiem sam po trzydziestoletniem rozmyślaniu i głębokich rozbiorach całkiem iest przenikniony.

Przedmiot, o którym tu mowa, był ciągłem iego zatrudnieniem, tak podczas iego poselstwa do Porty Ottomańskiey, w obozach i w pochodach, iak i w czasie ca-

ley wiadomey epoki, gdzie z narodami i pokoleniami Azyi i Afryki w stosunkach zostawał.

To zupełne przekonanie o możności położenia prędkiego końca morskiemu rozboiowi Barbaryfczykow, nie może bydź lepiey wyprobowanem, iak ofiarowaniem się podpisanego do przyięcia na siebie kierunku przedsięwzięcia tego, skoro tylko iego rozsądkowi i zarządzeniu zostawione będą potrzebne do tego środki.

Uniesiony wspomnieniem na złożoną przysięgę Kawalera zakonnego, i ożywiony życzeniem wzniecenia w sercach wszystkich innych chrześciańskich Kawalerow, rownie zaszczytney gorliwości ku tey dobrey sprawie, czyni podpisany propozycyą narodom pomyślnym skutkiem tego szlachetnego i sławnego przedsięwzięcia szczerzej się interessuiącym, ażeby za pomocą zawartego między sobą przymierza, dały kontyngens na utworzenie morskiey siły, z któreyby się ukształciła, że tak rzekę, stała siła morska, ktoraby bez narażania iakieykolwiek bandery, i nie należąc do woyny lub innych politycznych sporow narodow, ustawicznie pilnowała wybrzeżow środziemnego morza, i iak naygorliwiey rozboynikow morskich na lądzie i morzu ścigała i chwytała.

Ta od całey Europy wystawiona i utrzymywana siła morska, nietylkoby handlowi zupełne bezpieczeństwo ziednała, ale nawet mieszkańcow północnych wybrzeżow Afryki do obyczayności i porządku doprowadziła, przymuszaiąc ich do zaniechania tego, własnemu ich przemysłowi i istotnemu handlowi, tyle szkodliwego korsarstwa.

Ta znakomita zaczepna i odporna siła morska, rozpoczęłaby pierwsze doświadczenie od ścisłey blokady stanowisk morskich i wszystkich gniazd rozboyniczych, przytem musieliby Posłowie wszystkich Monarchow i kraiow chrześciiaństwa zobopolnie działać, i przedstawić Porcie, że będzie odpowiedzialną za nieprzyiacielskie przedsięwzięcia wszelkiego rodzaiu swoich poddanych, ieżeli dłużey w kraiach swoich będzie pozwalała zaciągania przeznaczonych do Afryki osad, które iey naymnieyszey korzyści nie przynoszą, gdy tymczasem te siły zbroyne mogłyby bydź lepiey użytemi przeciw iey własnym nieprzyiaciołom, aniżeli przeciw Europeyskim kraiom w przyiazni z nią zostaiącym. Procz tego trzebaby żądać od Porty, ażeby niepotwierdzała, i urzędownie zabroniła wszystkich woien przez tych buntownikow Europie wydawanych; możnaby przymusić Portę do rozdawania nagrod tym z pomiędzy Janczarow, którzy są okrętowemi Kapitanami, i innym Algierskim marynarzom, ażeby byli posłusznemi rozkazom Sułtana, przezcoby Dey uyrzał się wnet opuszczonym, i ze znacznych obronnych środkow ogołoconym.

Tenże sam wpływ mogłby ieszcze tem więcey skutkować w Tunis, ile że kray ten w ustawiczną woynę z Algierem uplątany od swoiego przeciwnika wszystkiego się ma obawiać.

Z resztą Naczelnik rządu w Tunis iest charakteru zupełnie przeciwnego charakterowi Deja Algierskiego; dla tego rad skłoni się do wszystkiego, co kray iego ucywilizować i dobru iego poddanych pożytecznem bydź może.

Pokoy między Tunis i Sardynią, która przez wydzieranie sobie poddanych tyle ucierpieć musiała, powinienby bydź pierwszym krokiem, któryby uczynić należało, ażeby w wykonaniu tego proiektu niczego nie zaniedbać.

Dalsze obiaśnienie, co do tego przedmiotu łatwoby się rozwinęło, skoroby tylko Monarchowie wskazaną zasadę przyiąć, i podpisanemu zaufanie, tudzież potrzebne do tego przedsięwzięcia upoważnienie, udzielić raczyli.,,

W. Sidney Smith, Prezes.

DODATEK
DO N^ro 27.
GAZETY KRAKOWSKIEY

Z KRAKOWA DNIA 3 KWIETNIA 1816 Roku WE SZRODĘ.

Z Peterzburga d. 19 Lutego d. k.

Na wakuiące mieysca Archireyskie Naywyższym rozkazem są mianowani: do Kazania, Biskup Tulski, Ambroży; do Pskowa, Biskup Kałuzki, Eugieniusz; do Mińska, Biskup Półtawski, Anatoli; z wyniesieniem wszystkich na Arcy Biskupow: — do Kaługi, Biskup Woronezki Antoni; do Pułtawy, Wikary Metropolii Nowogrodzkiey, Biskup Staroruski, Metody; — mianowani Biskupami: dyecezyi Tulskiey, Moskiewskiego Stawropigijalnego Dońskiego klasztoru Archymandryta, Rektor Akademii duchowney Symeon; dyecezyi Woronezkiey, Rektor Akademii Kazańskiey, Archymandryta Episani; na Wikaryat Metropolii Nowogrodzkiey, Moskiewskiego Stawropigijalnego Nowospaskiego klasztoru Archymandryta Ambroży.

Nayiaśnieyszy Pan łaskawie ozdobić raczył: członkow Synodu, Arcy-Biskupow, Czernichwskiego Michała i Twerskiego Serafina, orderami Sgo Alexandra Newskiego; Biskupów dyecezyalnych, Orłowskiego, Dosyfeja, orderem Sgo Włodzimierza 2giey klassy; Mochilowskiego, Daniela, Kostromskiego, Sergiusza, Mińskiego, Anatolego, Irkuckiego. Michała, Penzeńskiego, Atanazego, Połtawskiego, Metodyusza, orderem Stey Anny 1wszey klassy; Gruzieńskiego Daniela Chinocmińdzkiego; panagiją brylantami i ametystami przyozdobioną; Archymandrytow w Gruzynii: zasiadaiącego w synodalnym kantorze-Gruzińsko-Imeretyńskim, Atanazego, brylantowemi znakami orderu Stey Anny; Zacharyasza, brylantowym krzyżem, jaki się daie Archimandrytom dla noszenia na pierciach.

Przybyli do Rossyi z byłem Hospodarem Xięztwa Wołoskiego, Xiążęciem Jpsylantym, tameczni urzędnicy, Gabryel Katakazy i Jan Persiani, mianowani są Radzcami kollegiialnymi, z przeznaczeniem do Rossyyskiey służby w kollegium spraw zagranicznych, z pensyią odpowiadaiącą ich randze z ogólnych dochodow Państwa.

Przez rozkaz dzienny, Jenerał piechoty, Hrabia Rostopczyn, otrzymał pozwolenie na wyiazd do cudzych kraiow, dla poratowania zdrowia.

Sztab Główny Jego Cesarskiey Mośc; przedsięwziął wydanie Woienney historyi

Rossyyskiey, wieku XVIII; a chcąc, iak tylko można, naydoskonaley wypracować to dzieło, mogące zostać pomnikiem sławy Rossyyskiego Rycerstwa, wzywa wszystkich, maiących u siebie różne szacowne papiery, do takowey historyi służące, aby raczyli ie przesyłać do głównego sztabu, który szczególniey potrzebuie nowszych wiadomości o dzieiach woiennych Piotra Wielkiego. Przesyłane wiadomości mogą bydź zapisywane do: Sztabu głównego Jego Cesarskiey Mości w Peterzburgu, na placu pałacowym.

Z Londynu d. 15 Marca.

Osoby wysokiey dostoyności obwiniane są przez pisma nasze, iż z ominieniem opłaty celney wprowadziły do Anglii bardzo wiele korunek Bruxelskich, win Francuzkich, iedwabnych materyy, porcelany, &c.

Wydatki na Bonapartego na wyspie S. Heleny wynoszą do 300,000 f. szt.

Wszystkie liniiowe pułki połączonego królestwa będą w Czerwcu każdy do 400 ludzi zmnieyszony.

Gdy niedawno był ktoś w Paryżu gilotynowany, dwoch Anglikow, nim iescze krew obtarto, weszli na rusztowanie dla przypatrzenia się zbliska machinie; lud tak się na nieczułą ich ciekawość rozgniewał, iż z wielką trudnością uszli zniewagi.

Przedziwne przymioty Xcia Leopolda Koburskiego ziednały mu, iak iedno z pism tuteyszych wyraża, złote mniemania każdego stanu. Odtąd uważać go musiemy iako Anglika, i z radością dowiaduiemy się, iż chce na tem przestać, co mu będzie wyznaczonem. Jakoż oszczędność w czaszach teraźnieyszych nie iest pospolitą cnotą. Jego narzeczona Xiężna Karolina, co do panowania będzie kied ś pierwszą w Europie Monarchinią, a on naypierwszym iey poddanym. W takim samem przypadku znaydował się Xże Jerzy Duński, małżonek Królowey Anny, która mianowała go wielkim admirałem.

Ludność północney Ameryki wynosi teraz 7 mill 289,000 mieszkańcow.

Pani Wilson przybyła z Paryża do Londynu i zamyśla podać Xciu Rejentowi prozbę za uwięzionym w Paryżu swoim małżonkiem.

Xże Rejent powroci w przyszłym tygodniu do Londynu, dla znaydowania się na zaślubieniu Xiężny Karoliny.

Uwolnienie od winy Kontraadm. Linois sprawiło tu radość, ponieważ w ostatniey woynie bardzo ludzko obchodził się z Anglikami.

Hr. Liwerpool przyniosł dnia wczorayszego do wyższey izby następuiące poselstwo względem zamęścia Xiężny Karoliny:

"J. Królewiczowska Mość, Xże Rejent, działaiąc w imieniu Króla, dał Królewskie zezwolenie na zaślubienie swey corki Xiężniczki Karoliny, z Xciem Jmć Leopoldem Jerzym Fryderykiem Koburg-Saalfeld, i uznał zapotrzebne donieść o tem izbie Parow. J. Królewiczowska Mość przekonanym iest, iż związek ten nie może bydź iak przyiemnem dla wszystkich życzliwych J. K. M. poddanych, i spodziewa się, iż izba Parow, która tylekroćne dała dowody miłości i przywiązania do osoby i familii J. K. Mci, z radością obmyśli zgodne z chwałą i powagą korony uposażenie dla nowego Małżeństwa.,,

Tegoż dnia przyniosł Lord Castlereagh to poselstwo do niższey izby. Obie izby chwaliły zaraz iednomyślnością ad-

wessy podziękowania Xciu Rejentowi, i odesłały poselstwo pod rozwagę wydziału. — Lord Liwerpool i Lord Castlereagh chwalili dobre przymioty Xcia Leopolda Koburgskiego.

Xże Bedford uczynił w wyższey izbie wniosek, ażeby zastanowić się nad teraźnieyszym stanem państwa, gdyż niepodobna, ażeby tak wielka siła woyskowa była potrzebną. — Xże Sussexu (5ty brat Xcia Rejenta), Margrabia Buckingham &c. wspierali ten wniosek, któremu sprzeciwiał się Lord Bathurst, &c. Nakoniec 146 przeciw 71 głosow odrzucony został.

W izbie niższey Kanclerz skarbowy broniąc podatku od dochodow, mówił iż wydatki dla Domu Królewskiego nie są większe, iak były w 1812 i 1813 roku. — Lord Castlereagh żądał aby roztrząsanie względem podatku od dochodow daley odłożone zostało, gdyż w przyszły poniedziałek z powodu Swięta Patryka wielu członków, chcących przyłożyć się do wsparcia dzieci ubogich Irlandczykow, nie będzie obecnych. — Tenże Lord wniosł d. 13 dwa bille, ieden względem urządzenia bezpiecznego pilnowania Bonapartego na wyspie S. Heleny, a drugi względem związku neutralnych okrętow z tąż wyspą. Zarzucano (mowił) wątpliwość czyli W. Brytaniia ma prawo trzymać Bonapartego po ukończoney woynie iako więznia. Bill, który wnoszę usunie tę wątpliwość. Uwięzienie Bonapartego zgadza się zupełnie z prawem narodow, czyli go uważać będziemy iako Monarchę, lub iako jeńca woiennego. Jako urodzony Korsykanin, był poddanym Francyi, lecz to Mocarstwo w cale nie żądało wydania go sobie. Zapewnienie się iego osoby, stało się zatem tak ze względu na powszechne bezpieczeństwo, iako też pokoy koniecznie potrzebnem. Co się tycze obchodzenia z Bonapartem, chcemy użyć wszelkich względow, iakie tylko zgodzić się mogą z ścisłem pilnowaniem iego osoby iako jeńca woiennego. Lecz potrzeba, ażeby officerowie pilnuiący Bonapartego, wiedzieli iak go uważać, i iak się względem swoiego więźnia zachować maią. Co do drugiego billu, tego iest celem zachowanie środkow względem wyspy S. Heleny, które obcem Mocarstwom udzielone iuż zostały. Względem obu tych billow wolno każdemu podawać swe myśli do ich ulepszenia; spodziewam się iednak, iż nie będą odrzucone.

P. Brougham rzekł z tego powodu: Pochwalam wniesione bille, gdyż cały świat przekonany iest o potrzebie trzymania Bonapartego pod strażą; lecz iakże długo ma bydź trzymany? i czyli czas iego więzienia będzie oznaczony? — Lord Nugent pytał się, czyli Bonaparte od officerow, którzy go pilnują, iako Monarcha lub iako jeniec uważanym będzie. — Lord Castlereagh odpowiedział, iż officerowie uważać go będą iako jeńca, ale przy tem naylagodniey z nim obchodzić się powinni. — P. Grensell pytał się daley iak długo Bonaparte w więzieniu zostawać będzie? — Całe życie odpowiedziano. — Ienerał Matthew zapytał się, czyli inni officerowie Francuzcy, n. p. Bertrand, &c. będą podobnież uważanemi? Lord Castlereagh odpowiedział, iż rząd nic względem niewoli tych officerow nie stanowi.

Z Bruxelli d. 17 Marca.

Dowodzący Austryackiemi woyskami w południowey Francyi, Jenerał Frimont, wydał naysurowszy rozkaz dzienny prze-

ciw rozpuszczanem wieściom względem stosunkow z Francyą.

Austryaccy Arcy Xiążęta Jan i Ludwik przybyli iuż iak mowią z Anglii do Ostendy.

Z Hagi d. 19 Marca.

Onegday poiechał J. K. Mość z Królewiczem Fryderykiem przez Antwerpiią do Bruxelli, za którym poiechał zaraz tamże Sekretarz stanu Falck. J. K. Mość spodziewany tu iest w powrocie na święta Wielkanocne.

Adm. Buyskes przybył d. 7 Stycznia z swoią eskadrą pod przylądek Dobrey nadziei.

Dnia 1 i 2 Kwietnia 1816
Cena zboż rożnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.		2.		3.		4.	
Korzec	*Zł.*	*gr.*	*Zł.*	*gr.*	*Zł.*	*gr.*	*Zł.*	*gr*
Pszenicy	21	15	20	—	18	15	17	—
— Zyta	17	—	16	15	15	15	15	—
— Jęczmienia	14	—	13	—	12	15	11	15
— Owsa	9	15	9	10	9	8	15	—
— Jagieł	41	—	39	—	36	—	30	—
— Grochu	20	—	18	—	16	—	15	—
— Rzepaku	28	—	27	—	26	—	—	—

DONIESIENIA.

Rewers ś. p. W. Henryka Aebly w Krakowie na Zł: Pol. 2246 pod d. 17 Stycznia r. 1816 W. Pitrowskiemu dany, zginął. Ktoby go więc znalazł uprasza się, aby zgłosił się z nim do W. Burskiego w Kleparzu pod Numerem 55 mieszkaiącego, a tam zapewnioną mieć będzie nagrodę.

W Krakowie w Zydowskim mieście w Domu Nro 98 dnia 8 Kwietnia r. b. o godzinię 9 ranney odbędzie się licytacya kwitow Magazynowych na dostawione produkta z rozpisow zagotową zapłatę; życzących sobie nabycia w Monecie srebrney Courant, na oznaczony czas i mieysce zaprasza. W Krakowie dnia 2. Kwietnia 1816 r.

Skorczyński Komor. Krak.

Wyszło w Drukarni Akademickiey, tłomaczenie Xiążki P. Vilers, Konstytucyi trzech Miast wolnych Anzeatyckich, Lubeku, Bremy i Hamburga, z dodatkiem Traktatu dodatkowego Wiedeńskiego, tyczącego Miasta Wolnego Krakowa i tegoż Miasta Konstytucyi, z Mappą wyrażaiącą *Podział handlowy Europy*, illuminowaney, którey dostać można w Xięgarni Jana Maja w Krakowie pod Nr. 507 w ulicy Floryańskiey za Złp. 3.

W Regulicach w Powiecie Krzeszowskim Departamencie Krakowskim na dniu 7go Kwietnia r. b. o godzinie 9tey zrana rozpocznie się publiczna licytacya, za gotową srebrną Courant monetę rożnych ruchomości: iako to: bydła, koni, bryczek, wozow, rożnych naczyń mosiężnych, miedzianych, cynowych, blaszanych, bielizny &c. chęć kupna maiący raczą się tamże zgromadzić. W Krakowie dni 26 Marca 1816

Jan Kanty Fachinetty, Kom. T. H. D. K. i R.

Exaktor Skarbowy Miasta Siewierza, podaie do publiczney wiadomości, iż na mocy zapadłey Rezolucyi JW. Dyrektora Skarbu dnia 28 Lutego r. b. Nro. 2849 odbywać się będzie licytacya w mieście Siewierzu, w powiecie Lelowskim, Departamencie Krakowskim w Urzędzie Skarbowym dnia 10 Kwietnia r. b. o godzinie 10tey z rana, skonfiskowanego Tytoniu zagranicznego, w paczkach krauz, liściach, i rolach funtow 2144½ maiąc iednak wzgląd na §. 8 i 15 Tytułu II. Ustawy Monopoliczney, tylko Fabrykanci Tabaki na powyższą licytacya wzywaią się. —— Wspomniony obiekt może bydź i częściami sprzedawany dla dogodności Licytantow, iednak za gotową srebrną kurant monetę. Zyczący sobie nabycia takowego obiektu, zechcą się znaydować w mieyscu, dniu i godzinie oznaczonych. W Siewierzu d. 23 Marca 1816 r.

Tarnowski, Exaktor.